

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi przede wszystkim w oparciu o art. 241 Traktatu zarzut niezgodności z prawem, z uzasadnieniem, że zastosowanie art. 20 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego jest w tym konkretnym przypadku niezgodne z prawem.

Podnosi on w związku z tym:

- naruszenie swych uzasadnionych oczekiwań, w związku z zapewnieniami udzielonymi przez administrację, zgodnie z którymi nowy regulamin pracowniczy nie będzie miał żadnego negatywnego wpływu na jego sytuację,
- nieprzestrzeganie zasad równego traktowania i niedyskryminacji, w związku z rozróżnieniem dokonany w związku z miejscem zamieszkania urzędników pełniących służbę i otrzymujących emeryturę,
- nieprzestrzeganie zasady ochrony praw nabytych, w związku z zmianą dokonaną w podstawowych warunkach zatrudnienia, uwzględnianych w dacie przejścia na emeryturę,
- naruszenie zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2005 r. przez EARL Salvat Père Fils i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 30 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga EARL Salvat Père Fils, z siedzibą w Saint-Paul de Fenouillet (Francja), Comité interprofessionnel des vis doux naturels et vis de liquer à appellations contrôlées, z siedzibą w Perpignan (Francja) i Comité national des interprofessionnels des vis à appellation d'origine, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanych przez adwokatów Huguesa Calveta i Oliviera Billarda, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i art. 1 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej „Planu Rivesaltes” i opłat parafiskalnych CIVDN pobieranych we Francji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że premia za odłogowanie od hektara finansowana ze składek międzybranżowych w ramach „Planu Rivesaltes” oraz działania reklamowo-promocyjne i dotyczące funkcjonowania nazw pochodzenia „Rivesaltes”, „Grand Rousillon”, „Muscat de Rivesaltes” i „Banyuls” finansowane ze składek międzybranżowych stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 WE.

Skarżący wnioskują o stwierdzenie nieważności tej decyzji podnosząc najpierw, że jej uzasadnienie jest niewystarczające, co narusza art. 235 WE, ponieważ nie pozwala skarżącym na zrozumienie powodów, które doprowadziły Komisję do uznania, iż kryteria ustanowione przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące pomocy państwa zostały w niniejszej sprawie spełnione. Skarżący podnoszą ponadto, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 87 WE, gdyż Komisja nie udowodniła, że przedmiotowe działania były finansowane ze środków pozostawionych do dyspozycji władz krajowych, ani że składki międzybranżowe, przeznaczone do finansowania działań reklamowo-promocyjnych i dotyczących funkcjonowania nazw pochodzenia mogły zostać przypisane państwu.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2005 r. przez Gruppo LA PERLA S.p.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Język, w którym została sporządzona skarga: włoski)

W dniu 1 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Gruppo LA PERLA S.p.A., reprezentowanej przez adwokatów Renza Maria More-siego i Alberta Dal Ferro, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości, przywracając moc decyzji Wydziału Unieważnień oraz unieważnienie zaskarżonego znaku towarowego;
- obciążenie Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda całością kosztów postępowania, w tym postępowania w dwóch instancjach przed OHIM.